

вилно, и човѣкъ трѣбва да прави сжщото: вечеръ, като свърши работата си, той трѣбва да разслаби нѣкои ключове, да ги освободи отъ напрежението, а други да остави въ сжщото положение, въ което сж били презъ деня.

И тъй, човѣкъ трѣбва да бжде точенъ. Въ какво? Въ любовта си. Той трѣбва да обича, както Богъ обича. Може ли да обича единъ човѣкъ по такъвъ начинъ, той ще обича всички хора. Да обичашъ, това значи, да давашъ, безъ да държишъ смѣтка, че си далъ. Запримѣръ, носишъ пълна кошница съ череши. Дето минешъ, на всички давашъ: на деца, на мжже, на жени, на млади и на стари. Докато стигнешъ до дома си, кошницата ти се изпразва. Обаче, нѣкой те настига и напълва кошницата ти съ череши. Ти влизашъ въ дома си пакъ съ пълна кошница. Следователно, когато обичашъ кошницата ти се празни; когато те обичатъ, кошницата ти се пълни. Ако кошницата ти нито се празни, нито се пълни, това показва, че ти не обичашъ, но и тебе не обичатъ. Всѣка вечеръ, като се върне дома си, човѣкъ трѣбва да си даде отчетъ, въ какво положение се намиратъ кошниците му. Всѣки човѣкъ носи по две кошници: отъ едната дава, въ другата получава. Ако и дветѣ кошници сж пълни, това показва, че той е получилъ, а нищо не е далъ. Той е нарушилъ закона на точността. Правилно е едната кошница да е празна, а другата—пълна. Нѣкога може и дветѣ кошници да сж празни.